

عنوان مقاله:

جایگاه بدایع الوقایع در تاریخ نگاری هنری عصر سلطان حسین بایقرا (مطالعه موردی موسیقی دانان خراسانی)

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 27، شماره 19 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

مصطفی لعل شاطری - دانشجوی دکتری تاریخ ایران اسلامی؛ دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

تاریخ نگاری هنری ایران را می توان از جمله حوزه های تاریخ نگاری دانست که تا کنون مورد مذاقه جدی قرار نگرفته است. یکی از موضوعاتی که در دوره تیموریان مورد توجه حکمرانان قرار گرفت، توجه به طبقه هنرمندان بود، چنانکه این جریان در عصر سلطان حسین بایقرا (911-875ق) و سایر درباریان به دلیل طبع هنری و علاقه به اهل هنر و به ویژه موسیقی دانان با سیاست های حمایتی تعقیب و تا حد زیادی در تواریخ این دوره انعکاس یافت. هدف از این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی و نگرشی تاریخی-هنری پرسش به این پاسخ می باشد که بدایع الوقایع اثر زین الدین واصفی (961-890ق) در تاریخ نگاری هنری ایران و منحصرا در روند بررسی موسیقی دانان عصر بایقرا در خراسان بزرگ، از چه جایگاهی برخوردار و بیانگر چه اطلاعاتی است یافته ها حاکی از آن است که این اثر تا حد زیادی فارغ از دیدگاه های سیاسی-درباری سایر تواریخ این دوره، بازتابی از زندگانی طبقات مختلف جامعه و قشر موسیقی دانان می باشد، چنانکه واصفی به ذکر نکاتی انحصاری از موسیقی دانان این دوره پرداخته که تا حد بسیار زیادی در سایر تواریخ ذکر نگردیده است. از این منظر بررسی تحلیلی گزارش های بدایع الوقایع و نیز تطبیق با سایر تواریخ این دوره از سویی اطلاعات نوینی از حیات موسیقی دوره سلطان حسین ارائه داده و از سویی پژوهش های پیشین در حوزه موسیقی عصر بایقرا مبتنی بر متون تاریخی را نیازمند بازبینی قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

بدایع الوقایع، زین الدین واصفی، سلطان حسین بایقرا، موسیقی دانان، تاریخ نگاری هنری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864045>

